

ମାନ୍ୟବର ଶୈତି ଛାଟ ଲାଗେ ସାହେବ
କମିଶୁ ମଦ ପ୍ରସୂର ଓ ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ନିୟମର
ଅନୁଯାଳୀନ ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ କମିଶୁ ବସାଇବାର
ଏ କଥାପାଇଁ କମିଶୁ ବସାଇବାର
ହାତୁ ପ୍ରସାରାନ୍ତାରେ କମିଶଳ ନିୟକ୍ତ
ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଏବଣର ସାହେବ
ଏହି ସାହେବଙ୍କ ବାବୁ କୃଷ୍ଣବିହାରୀ ସେଇ ଏବୁ,
ଏବୁ ବଳ ସାହେବ ଏବ ବାବୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା
ବାବୁ ଏହି ଡିନିଜଣ ମୋର ଏବ ଶୈତ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହିଟିଥା ଅଟନ୍ତି । ଏହି କମିଶୁର
ମାନ୍ୟ ପାଠନା ଓ ଭାଗଳ୍ପୁର ଡିବିଜନର
ସମୟ କଣ୍ଠ ଏବ ଶୈତ ନାଗପୁର ବର୍ଦ୍ଧମାନ
ଏବ ପ୍ରେସିଟେନ୍ସି ବିଭାଗରୁ ବାହି' କେତେ
କଣ୍ଠ ପରିଦର୍ଶନ ଏବ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାମ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ପରାକ ଆଗାମି ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତାହା ରଖି
ଏହି ଉପାର୍ଟ୍ ପଠାଇବେ ଏବ ସେମଙ୍କ
କାହାର କବରଣ ଏବ ଯେଉଁ ସମ୍ୟ ପ୍ରତିଶୀଳ
କମିଶଳ ଭାବା ଯଥା ଘାଥ ବିଦ୍ୟାରିବଚୁପେ
ନିର୍ମିତ କରିବେ ସେମନ୍ତ ଲେଖନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ପାଠୀ ପାଠୀ କରିବେ ।

କେବୁ ଜ୍ଵଳନ ବସାଇଗାର ବିରଶ ଏହି
କେବୁ କୁଣ୍ଡଳ ଗବ୍ରୀର ମାଝୁ ଅନ୍ତର କରିଥାଇଲି
ଯେ ପ୍ରଧାନ ଅଳ୍ପ ଦୂରି ହୋଇଥାଏ
ମୋହର ଭାଙ୍ଗର ଅଧିକ ଦୂରେ ଖଣ୍ଡରେ
ଦୂରି ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ତଥାବତ
କିନ୍ତୁ ଦେବରୁଷେ କଣା ଯାଇଥାଏ ଏହି ଦୂରେ
ଖଣ୍ଡର ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ଦୂରି ହୋଇଥାଏ ।
ଯେଉଁ କାରଣରୁ ସଦର ଭାଙ୍ଗର ଅଧିକ ଅଳ୍ପ
ଅନ୍ତର ଦୂରେ ମଦ ପିଯୁଁ ଦୂରି ହୋଇଥାଏ
ମୋହର ଭାଙ୍ଗର ଅଧିକ ଦୂରେ ମଦ ପିଯୁଁ
ଦୂରି ସେହି କାରଣରୁ ଦୟା ଶେଷ ଲଭିତ
କରିମର ସମ୍ମାନ ପିକ ଅଥବା କର୍ମଚାରୀ ଜାତ
ଯେତେ ମୁକା କୋଣେ ବିଶେଷ କାରଣରୁ
ଦୂରି ଦୂରି ହୋଇ ଆଉ କିମ୍ବା ଆଉ ସେ
ଅମ୍ବଳ କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୁଣକ ନିର୍ତ୍ତିଥୀ
କାହା ଏବଂ ସମ୍ମବ ହେଲେ ତାକୁ ରହିଲ
କାହାର ତେଣୁ କରିବା କିମ୍ବା ମଦ ପିଯୁଁ
ଦୂରିକୁ ପ୍ରତଳର ଉଚ୍ଚିତ ଗବ୍ରୀମେଶକ ପକ୍ଷରେ
ଅଟଇ । ଅପରିମିତ ମଦ ପିଯୁଁ ନିବାରଣ
କାହାର ଦେବରୁ ସାଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାରେ

ଗର୍ବ୍ହିମେଶକର ତାହାକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଉଥାଏ ଏବଂ
ବଜୁଷ ଦୃଢ଼ ସମ୍ପର୍କୀୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁର ଚହୁରୁ
ଅଧିକ ଦୋଷ ନ ପାରେ । ଅଛେବର ଗର୍ବ୍ହିମେଶ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ନନ୍ଦର ସହିତ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନକରୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏହି କମିଶନ ନିପୁଞ୍ଜ କରିଥାଇଲା ।
ଆମେମାନେ ଗର୍ବ୍ହିମେଶକର ଉପର ଲିଖିଲା
ବିନ୍ଦୁରେ ଅଳ୍ପନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ ।
ମୋଧସଲ ଭାଟ ନିଯମରେ ମହ ପିତା ଦୃଢ଼
ଦେଉଥାଏ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଏପରି ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଯାଉଥାଇ ଯେ ମୋଧସଲ
ଭାଟ ନ ଥିବା ସମୟରେ କେବେ ସ୍ଥାନରେ
ଗେରୁ ମଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ଏଣିକି
ସେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମୁହଁରେ ମଦ ଲଗିଲାଣି
ରହୁଣ୍ଟରେ ମୋଧସଲ ଭାଟ ବନ ଦେଲେ ଗେରୁ
କାରବାର ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଦେନାର ସମ୍ମାନା
ସୁତ୍ରାଂ କମିଶନକୁ ବାହୁଦ୍ୟ ଚିବନ୍ତ ଫିଲା
ଏ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ୍ହିମେଶକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କରିବା ଅବମୃତ ଅଟିଲା ।

ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଡେଢ଼ିଶା ରେଲ
ବାଟର ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର କଥା ବେଶେକ ଆଉ
ବଙ୍ଗାଳ ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ ଅଧିକ ବଙ୍ଗ ବହାର
ଡ଼ିଶା ଏହି ଛନ୍ଦ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂର
ପ୍ରଦେଶ ରେଲେବାଟରେ ଛକ ଗଲାଣି କିନ୍ତୁ
ଡ଼ିଶା ଅବଧ ତହିଁ କଷାଯ କଷ ଅଛି । ସନ
୫୦୨୩ ମାଲରେ ଭାବରବରସରେ ପ୍ରଥମ ରେଲେ
ବାଟ ପିଛିଲ ଏବ ଏହି ଭାବରବରସକଳ ମଧ୍ୟରେ
ଭାବରବରସର ଗୁରୁଆଜେ କେତେ ରେଲେ
ବାଟ ପିଛିଗଲା ଏବ ପ୍ରଭବର ତହିଁ ପରମାଣ
ଦୂର ଦେବାରେ ଲାଗି ଅଛି ମନ୍ତ୍ର କହିଗ୍ରହ୍ୟ
ଡ଼ିଶା ସମସ୍ତ ଭାବରବରସରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ
ଶର୍ତ୍ତପୂଳ ହୋଇ ଚାର୍ଦିଗର ଲେବକୁ ଆକର୍ଷଣ
କରୁଥିବା ପ୍ରଥମେ ଅବଧ ରେଲେ ବାଟ ଗୋ-
ଟିଏ ଦେଖି ପାଇଲ ନାହିଁ । ସନ ୫୦୨୨
ସାଲ ପୂର୍ବେ ଡ଼ିଶା ଏକପ୍ରକାର ଅପରିଚିତ
ସାହ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବ ଯଦ୍ୟପି କି ବିକଷଣ
ବାରବାମୀର ହାରସ ସାହେବର ପରମର୍ଶରେ
ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ କିନ୍ତୁ ବାରବାମୀ କେବେ ଲେବ ବହୁ
ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ ଆଶାରେ ଏକ ବ୍ୟବସାୟ-
ସମାଜରୂପ ହୋଇ ଏଠାରେ ଲାଲଖୋଲାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବୟବ କରୁଥିଲେ ଏବ ସେହି ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ରେ ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ ମନ ଡ଼ିଶା ପ୍ରଦ କିମ୍ବା

ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ବର୍ଷର ମହା-
ଦୂରୀଷ ପ୍ରକର ପଥେ ଆମୁମାଳକ ଶାସନକବତ୍ରା-
କର ସହଜନ୍ତ୍ରତ ଲହ କରିବାର ହେତୁ ହେଲା
ଏହି ସେ ସମୟରେ ସେବେ ଇରିଗେଶନ
କମ୍ପାନୀ ଏଠାରେ ମାତ୍ରବସି ନ ଥାନ୍ତେ ତେବେ
ବହୁତ ଦିନରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉନ୍ନତି
ସଙ୍ଗେ ରେଲବାଟି ଫଟି ଥିଲା । ଅବ୍ୟ ସେହି
କାଳ ଖୋଲାଗେଗ ଗବର୍ଣ୍�ମେସ୍ଟରୀ ପ୍ରତି ଲାହୁ
ଏବି ଥକାଇଗ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ
ସାଧାରଣ ବାଜାର ଏଥରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥାଇ ।
କଥାର ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ଗର ଦୂର ବର୍ଷରୁ
ରେଲ ବାଟ ଫଟାଇବା କଥାଟା ସକ୍ଷମା-
ନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ଲାନ ପଇ ଅଛି ଏବି ଆଉ କିନ୍ତୁ
ହେଉ ବା ନ ହେଉ ରେଲବାଟର କଥାବ
ଇଣ୍ଡାନ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ନୂତନ ବାଟର ପ୍ରସ୍ତାବ
ବିଶୁର ହେଉ ଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ନୂତନ
ପ୍ରସ୍ତାବ କଟକ ବିଶାଖାପଟ୍ଟନ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ରେଲବାଟ ଅଟଇ । ଏହି ବାଟର ପ୍ରସ୍ତାବ ବିଲ୍-
ତର ଗୋଟିଏ କ୍ଷମତାପନ୍ଥ ବ୍ୟବସାୟ ସମାଜରୁ
ଛଦ୍ମୟ ହୋଇଥାଇ । ଉକ୍ତ ସମାଜ ବିଲ୍-ତର
ସେଫଟସକତାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି ବିଶାଖା-
ପଟ୍ଟନାରୁ ଦସିଲା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଏବି ଉତ୍ତରଭକ୍ତ
କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ରେଲବାଟଫଟାଇଲେ
ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବି ଲୋକ ଗମନଗମନରେ
ବିଶେଷ ସୁଧାର ହେବ ଏବି ଏହାହାର ବିସ୍ତର
ଲହ ହେବ । ବିଲ୍-ତର ସେଫଟସକତ ଅବେଳ-
ମରେ ଭାବରବରୀୟ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ଏଥରୁ ଅନୁ-
ସାନାନରେ ପ୍ରଭୃତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଶୁଣେବାରେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଅନୁକୂଳରେ
ମତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି ବଙ୍ଗଲା ଗବର୍ଣ୍ବମେଘ
ପ୍ରକରବା ମରେ ଓଡ଼ିଶାର କମିଶନର ଏବି
ବାରକମାସ୍ତର ସାହେବମାନେ କିନ୍ତୁ ସ ଅଭିପ୍ରାୟ
ଦୂର କରିଥାଇନ୍ତି ବାରକମାସ୍ତର ସାହେବ ଅନୁରି
କହିଥାଇନ୍ତି କି କଟକଠାରୁ ବିଶାଖାପଟ୍ଟନକୁ
ରେଲବାଟ ଅଳାପ୍ୟରେ ହୋଇ ପାରେ କାରଣ
ଏହି ଦୂର ପ୍ଲାନ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିସ୍ତାର୍ତ୍ତ
କଥା ଅଥବା ଦୂରୀୟ ଦାଟ ଲାହୁ । ଦସିଲା ସଙ୍ଗେ
କଟକର ସେପରି ବାଣିଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି ତହିଁ-
ରେ ଏହି ବାଟ ଲାହୁକର ହେବାର ସମ୍ଭାବିତ
ମାବନା ରହିଥାଇ । କମିଶନର ସାହେବ ମଧ୍ୟ
ଅନୁରି ସେ କମଶଃ ଦିନଶକୁ ବିଭାଇବାର
ବିଶ୍ୟକ ହେବ ବୋଲି ପ୍ଲାନରେକୁ ଖୋଇଥା
ବାଟେ କେବାଗାର ସେ ଧୂର୍ବଳ ପ୍ରସ୍ତାବ କର-

ଧିଳେ । ସ୍ଥାନାୟ ରଜକର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଉପରଲିଖିତ
ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ କିଛି କହିଗାର ନାହିଁ
କେବଳ ଏତିବି ବୋଲିଲେ ସମେଷ୍ଟ ଦେବ
ସେ ସାଧାରଣ ମତ ଭାବୀର ସମ୍ମୂଳୀ ପୋଷକର
କରୁଥିଲା । ଏବେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ସେବେ ଶୀଘ୍ର ଗୋଟିଏ ରେଲବାଟର ବାର୍ଯ୍ୟ
ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଦେବ ତିବେ ବଢ଼ି ଦୂରେର ବିଷୟ
ଦେବ ।

ବିଜ୍ଞାପନଦେଶର ଲୋକପ୍ରକଳ୍ପା

ଗତ ଅବମ୍-ସୂମାର ବାଲିକାମନ ଏବେଦି-
ନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶୈଟ ଲାଟ ଧାରେବକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବାଲିକର
ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ ୧୯୭୨
ସ୍ବାମୀ ଗଣନା ଅନୁଯାରେ ବଙ୍ଗଲାର ଲୋକ
ସଂଖ୍ୟା ୨,୧୭,୦୫,୨୧୮ ହିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଣ-
ନୀରେ ୨,୫୫,୩୭,୨୭୧ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍
ବନ୍ଦ ର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶତକରୀ ୧୦୦୦ ଦୂଦି ହୋ-
ଇଥାଏ । ଏଥି ମୟରେ ୩,୪୭,୧୫,୫୫ ପୁରୁଷ
ଏବଂ ୩,୪୫,୧୧,୨୦ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଟିଥି । ବଙ୍ଗଲା
ଗୋ ଏ ଟା କମିଶ୍ଵର ଜଳକାରେ ବିଦ୍ୱାତ୍ ।
ଏଥି ମୟରେ ପାଠନାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ସାଧାପେ
ଯା ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବ କୋଟା ଅଛି ଗୋଟା
ଏକବା ମୟରେ ଲେଖ ୮୭ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକା
କୁହାର ଅବଶିଷ୍ଟ ତିନି କିଞ୍ଚାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା
କୁହାର ଲକ୍ଷପୂ ଅଧିକ ନହିଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଡେଶାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୩୭,୩୦,୨୩୯ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ଗଢ଼ିତର ଲୋକ ୮୮,୪୫,୨୦୫ ।
କିଞ୍ଚାର ମୟରେ ମୟୁମନଦିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏଥିରେ
୩୦୫ ଲକ୍ଷ ଲୋକେ ବାସ କରିଛି । ସେ ସବୁ
କିଞ୍ଚାରେ ୨୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଅଛିଛି
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମେଦିମାୟରର ଲାମ ଦେଖାଯା-
ଏ । ଶୈଟ କିଞ୍ଚାମାନକରେ ୨ ଲକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତର
ଦେଇ ବାସ କରିଛି ।

ବନ୍ଦଳାର ଲୋକଙ୍କୁ ଏ ଟା ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମରେ
ବିହଳୁ କଥା ଯାଇଅଛି କହିଁ ନଖରେ ସବାଖଳ
ଆର୍ଟାର୍ଟ ଷ୍ଟେଚ୍,୫୨,୮୦୭ ହିନ୍ଦୁ ୨୨୦୯-
୨୨୪ ମୁସଲମାନ ୧,୩୮,୧୯୫ ଶିଖ ୩୮୮ ବ୍ରାହ୍ମ
୧,୩୯,୮୦୯ ବୌଦ୍ଧ ୧୪୫ ଶିଖ ୩୮୮ ବ୍ରାହ୍ମ
୧,୩୦୯ କେଳି ୧,୩୪୫ ଉତ୍ତର ଏକ ୧୯୭
ଧର୍ମ ଏ ଜଡ଼ା ଅପରିପର ଧର୍ମବଳମ୍ବା ଆର୍ଟାର୍ଟ
ସାନ୍ତୁଲ ବୋଲ ଭୂମିକ ଅନ୍ତର୍ଭିତ ପ୍ରତିକ ପ୍ରାଣ
୨୯ ଲିଖ ଲେଖ ଅଛନ୍ତି । ପଢ଼ କରିବାକୁ

ପଣେ ତୁଳନା କଲେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ହନ୍ତ
ଶତବର ୧୩୫ ମୁଣ୍ଡମାଳ ପ୍ରାୟ ୧୧ ଶାଷ୍ଟିଯୂନ
୪୦୫ ଏବଂ ଚୌକି ଥାକୁ ଲେଖାଏ ବୁଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଇ । ଶାଷ୍ଟିଯୂନ ଧର୍ମ କେମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି
ହେଉଥାଇ ଏଥିରୁ ପରିଷ ଦେଖା ଯାଉଥାଇ
ଏବଂ ଅଚାନିୟ ସ୍ଥାନଠାରୁ ସାନ୍ତୁଲ ପରଗନା
ଏବଂ ଶୈତି ନାଗପୁରରେ ଅନେକ ଲେଖ
ଶାଷ୍ଟିଯୂନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ବେବାହିକ ଅବସ୍ଥା ପୁରୁଷ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧,୨୦,୫୮,୨୦୫
ଏକଳ ୧,୨୫,୫୫,୬୨୭ ବିବାହିତ ଏକ
୧୫,୨୪,୧୮ ମୃତ୍ୟୁବାବ ଏବଂ ଶୌକ ମଧ୍ୟରେ
୧,୦୩,୩୧,୮୧୧ ଏକଳ ୧,୨୦,୧୦,୦୫୫
ବିବାହିତ ଏକ ୨୩,୨୭,୨୪୭ ବିଧବା ଅଟ୍ଟନ୍ତି ।
ବୁଝିଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷ ଶତକରୀ ଜୀ ୧୦ ଶା
ଏବଂ ଶୌକ ପରିକରୀ ଜ୍ଞାଣ ବିବାହ କରିଅଛନ୍ତି ।
କ ୧୦ ର୍ତ୍ତରୁ ଅଧିକ ବୟସର ଶୌକ ଅବିବାହିତ
ପ୍ରାୟ କେହି ରହନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ପୁରୁଷମାନେ
ବ ୧୦ ର୍ତ୍ତ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ
ବିବାହ ହୁଅଛନ୍ତି । ଦଶ ପଦର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ସେବମାନ ଜାତର ଶୌମାନେ ସମାନ
ଭଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତକରୀ ନେଟ୍ ଜଗବିବାକ ହୁଅଛନ୍ତି
କ୍ଷେତ୍ର ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି ନୁହିବ ସିନ୍
ପିଲ୍ ସହିତାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଅଛି ବୟସରେ
ବିବାହ କରନ୍ତି । ବିବାହିତ ପୁରୁଷଙ୍କ
ଦରଦର ବୟସ ପ୍ରାୟ ବ ୩୭ ର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଶୌକର
ପ୍ରାୟ ବ ୨୫ ର୍ତ୍ତ । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ
ଏଠାରେ ସାଧାରଣରୂପେ ଶାମି ଓ ଶୌକ ମଧ୍ୟରେ
ବୟସର ପ୍ରଦେଶ ବ ୮ ର୍ତ୍ତ ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଦିଲତରେ ଶାମିର ବୟସ ପ୍ରଦେଶ କେବଳ
ବ ୨୫ ର୍ତ୍ତ ଅଟଇ । ଏହି ଦେହରୁ ଦିଲତାରୁ
୧୦ ରେ ଶୌକ ପ୍ରତି ପୁରୁଷର ଭଗ ଅଧିକ ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ବରଦର ପରମାଣୁ
ପ୍ରାୟ ବ ୨୫ ର୍ଷ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଧରୁଷ ଅପେକ୍ଷା,
ଆର ପରମାୟୀ ଛଇ ଅଧିକ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚଲଗ୍ନର
ଦସତର ପରମାୟୀ ବ ୨୭ ର୍ଷ ଅଟେ । କଣ୍ଠେ
କାର ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଅବଧିଏଥର
କାରଣ ଅଟେ ।

କାତିଦେବ ଲିଷ୍ଟୁରେ ଲେଖା ଅଛି କି ୨୯
କାତିର ଲେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ଲିଷ୍ଟୁରୁ ଅଧିକ
ଅଟେକୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଗୋପାଳ ଶର୍ମାଙ୍କ ବଜା-
କାର ଗୋପ, ବେହୁର ଅହିର ଏବଂ ତେଣାର
ଗୋଡ଼ ମିଶି ସଫାଧେଶା ଅଧିକ ସଥାଙ୍କୁ ।

ଏହି ଲାଭ କଲେ ବୁଦ୍ଧିର ୨୭୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
କୈବର୍ତ୍ତ ୨୧ ଲକ୍ଷ ଅଛିବ। କାମ୍ପ୍ସ ରଜ୍‌ପୁର
ହେଲା ଚମାର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ ଲକ୍ଷରୁ
ଅଧିକ, ତଣ୍ଡାଳଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୫ ଲକ୍ଷ ହେବ।
ଏ ଛତ୍ର ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ଅପର ୧୭୫ ଟଙ୍କା
ଉଦ୍‌ଦେଖ ବାଲିବାରେ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ‘ଗେ-
ର’ ଅନୁରଥ କେବେ ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ କାତି ଅଛିନ୍ତା;
ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ କାଳ ସହିତ ୩୦ ଲାକ୍ଷ-
ର ଲୋକ କି ସାହାକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବୋଣିବି
ପ୍ରାମ ଗୁଲି ନ ପାରେ। ପୁଣି ବଜାଳାର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଭାଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବେ ଧରିବ ଜ୍ଞାନ
ନିର୍ମାଣ ସ୍ଥାନାୟ ସଥା ଓଡ଼ିଶାରେ ଚକ୍ରା କଣ୍ଠର
କରିବ ଖଣ୍ଡାବତ ଏବଂ ପାଶ ଏବଂ ବେହାରରେ
ରଜ୍‌ପୁର କାହାଳ ଚମାର ଦୋଷାତ ମନ୍ଦିରରେ

କେବ ଦିନା ସହରେ କଳ ପ୍ରଦେଶରେ
୨,୫୫,୩୭,୮୨ ଲେଖ ଦେଆ ଯାଇଥିଲେ-
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ ୨,୫୦,୭୭୭ ଅଠାଳ
ଶତବର ପ୍ରାୟ ୨ ଲେଖର ଜୟନ୍ତୀର ଦଙ୍ଗଳା
ହତାର ବାହାରେ ଥିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ୪,୨୭,-
୧୫୫ ଗ୍ରାମବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ୫,୧୦୦
ଆପାର ଅବସିଷ୍ଟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ୫,୨୫୦
ଲଭସେପରେ କିମ୍ବ କରୁଥିଲେ । ଏଥିରୁ
ଦେଆପାଦ ଯେ କଳାଳାର ଲେଖ ବିଦେ-
ଶରେ ଅୟକ ବାସ କରିଛି କାହିଁ କିମ୍ବ ଏଠାର
ଦିଦେଶୀୟ ଅଧିକ ଅସମି କାହିଁକି ଉପରେ ପ୍ର-
କାର ଭାଗର ଡିକ୍ରେଷ୍ଣ ଜନସଂଖ୍ୟା କାହିଁ
କାରେ ଲେଖାଥିଲୁ ତହିଁକୁ ତାତୀପାଦ ମେ
୩,୭୪,୧୩,୫୭୦ ଲେଖ ଦଙ୍ଗଳା ୫୮,୫୫,-
୩୮ ହନ୍ତ ଓ ଭିର୍ବୁ ଏବଂ ୫୪,୨୦,୮୨୮
କେବ ଡେଉଥିବୁ ମାତ୍ରାଧା ଜୀନ ଚବନ୍ତି । ୨୯
କିମ୍ବ ଲେକର ମାତ୍ରାଧା ସାନ୍ତ୍ଵାଳ ହୋଇ
ଦିଦ୍ୟାତ ଏକ ଦେବଳ ୨୭,୨୪୦ ଲେକର
ମାତ୍ରାଧା ଇଂସା ।

ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟର ଘାନକା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଯେତେ ଦେଖୁ କେଳେ ମଧ୍ୟ
ସଥଳ ହୋଇ ପାଇଲା ଲାହୁ ଏଥିରେ ଦେଖି
ନିର୍ମିଗବ୍ରତୀର ବଡ଼ ଦୂରେର ହୋଇଅଛି କାହାରେ
ଏହା ହୃଦୟର କଷୟ ଅତିର ବାଜାନ
ଦେଉ ବ୍ୟବସାୟରେ କେତେ ଲୋକ ଜିଜାନ
ଦେଇଅଶ୍ଵର ଘାନା ଜାଣିବା ଆସି କାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କରେ କରନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିଗମ୍ପ ଅଟଇ । ମେ-
ପର ହୋଇ ନ ପାଇବାକୁ ବଗଳାର ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରଧାନ ୨ ଶେଣିରେ ଦିଦିତ୍ର କବ ଘାନଅଚି
ଯତା—

ପୁରୋହିତୀମାନଙ୍କୁ ରଖା ବେଳେ ବାରଣୀ ଉତ୍ତାନ ଦେବେଶ
ଦୂରବୋଷ ରହିଥିଲୁ ହରାନାମ ଘରରକୁ ଚେରିଛ ହେବାର
ଧୟାନ ମିଳିଥିଲି ।—ଶାର୍କାରୀ ଶକ୍ତିରୁକୁ ମହିମ ।
ଶିଖିବା କାହାରୁକୁ ପାଇଁ ।

କୁଳବାଚି କରାଇଲା ଅମ୍ବମାଳାର କଳ୍ପନା ଉଚ୍ଛଵ ।
କହନ୍ତି କଲାପ ମାସ ତା ୧୯ ଦିନ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ବାଲରେ କଲ
ରସ ବଜାରାଟିଠାରେ ରହୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ସଥା କହି
ମିରାନ୍ତିରଣିଶାଖାର ଅନ୍ତରଦିନପତ୍ର ପଠିବ ହେଲା । ଏଠା
ମହାବାହି ସୁତ ଓ ଉତ୍ସବଧାରୀ ସ୍ଥୟ ତାଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳାକାର
ଅର୍ଥିଲେ । ବଜପୁନ ସେଠା ଅର୍ଥାତ୍ତାରେ ଅଳକ ଆଜି
ନିତ ହୋଇ ବିଲେ “ ଅମ୍ବ ନିଷ୍ଠା କର କହିଅନ୍ତି ” ସେ
ଅର୍ମଣ୍ସାକରେ ଗଦାର୍ପଣ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ତିର ଆଦର
ସହିତ ଅର୍ଥିରେ ଦେବାରେ ଅମ୍ବ ପରମାଙ୍ଗାତିତ ହୋଇ-
ଥାଏଁ ” । ମହାବାହିର ଏକ ହେଠି ତାଙ୍କ ନିବାସ କାରାର
ସ୍ଵର୍ଗିତ ହୋଇଥିଲା । ମହାବାଜ ସେଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରି
ଦେଇ ଥିଲେ ଓ ବଜପୁନ ସେଠାରେ ପଢ଼ିଲାଗଲା ତାଙ୍କୁ ସମା
ଦର ପୃଷ୍ଠକ ଘେର ଗଲେ । ମହାବାଜ ବଜପୁନକୁ ଶାଲ
ବୈକ୍ତ ଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପରିଦର୍ଶରେ ବଜପୁନ ଗଲୁ
ଆସାର ଓ ଜଳ ପଗାର ପଟିଗ୍ରାହ ଶା ” ଏ ପ୍ରଦାନ
କଲେ । ବଜପୁନ ସେଠାରେ ଥାର କଲେଜାଦି ପରିଦର୍ଶନ
ଥିଲେ ବର୍ଷାବୁଦ୍ଧି ଓ ଦୟାକାରୀ ମନର ଦର୍ଶନ ବଜବାର
ଫରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ଧର୍ମ ଯାତକ ବଜକୁମାରଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ
ମାଳା ପାଇବାର ଦେଇଥିଲେ । ଏହିବୁଦ୍ଧି ନଗର ବନଶିଳ
କର ବଜପୁନ ସାତଶୟ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ
ନିଖ କିଥମତ କରି ବେଶାଳାର ଓ କାର ପୋଜା କିମ୍ବା
ବାଜାର ହୋଇଥିଲା ଓ କରିବାରୀ ସମ୍ଭବ ଏହାମୁଁ ଅଛନ୍ତି
ଦେବାରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଁ ସମ୍ଭବ ଥିଲେ ।

ତାବାର ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖା ଥିଲୁ ଯେ ଅସାନ୍ତ ପତାର ଉପରେ ନିର୍ବ୍ୟା ଉପରେକର ପଦ୍ମାଚ କହେ ସ୍ମରଣ ମୁସିଳମାଜ ଶିଖାର ସେଇ ଦିଗରୁ ଉପରେକରଙ୍ଗ ତାବା ସରବର ଯାର ଯାବାର ହୃଦୟରେ ଯେ ୫ ୦୦୦ ଲା ଦେଇ ଗାଲୁ ଦୟାପ କବି ହେଲେ । ଉପରେକର ଘରକୁ ଦେଇ ଅସାନ୍ତେ ଗ୍ରାମକାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପରିଦିନର ମୁସିଳମାଜକୁ ଦେଇ ଓହାରେ ବହୁଲେ ବେ ଦେଇବ ନ ଦେବାର କିମ୍ବା କଲେ ଦିନ୍ତି ଭାଗମାରୀ ଦେବେ କୋଧାନ ହୋଇ ମୁସିଳମାଜର ପରିଦିନ ଅଛି ତାର ମାର ପହାଇଲେ । କେମାନ ଏହି ପତାକାଙ୍କ୍ଷର ମୋକଦମା ଗ୍ରାମକାର୍ଯ୍ୟମାନରେ ଦିନ୍ତିଅଛି । ଯେମାକେ ସମ୍ବ୍ୟାଦ କ ୨୦୦ ଏ ମେବ ଅଟ୍ଟିବ ଏ ସମ୍ବ୍ୟାଦ ସମାଜ ପକ୍ଷରେ ଅପରାଧରେ ଲିପି ସକାର କିମ୍ବା ବନ୍ଦି । ଏ ମେଠ ବାମାହିତ ମୁହଁବେ ।

ଅଦ୍ୟାଲିତର ସମାଗ୍ରୀ ।

INSPECTOR HENRY TEMIS

Vrs.
JOGI MEKAP & BHEKARI MEKAP
Under Section 186 I

Under Section 186 I. P. C.
In this case the Police found a new-born infant lying in a street in Harachandi Sahi town Puri. The complainants say though not in the evidence that the child is dead and the original case has been entered under Section 302 I. P. C. After finding the child, it appears that

they entered on enquiry as to who had deserted the child. The 1st witness for prosecution Banamali Mahapatra deposes that the child was found 100 or 150 cubits from the house of defendants that he ascertained that a woman (Radha) who had been divorced from her husband and had been once suspected of causing abortion was lying in the house of Defendant and that information was given that he had recently been delivered of a child. At this stage of the proceeding the Police, i.e. Inspector Temis Sub-Inspector Banamali went to the house of Defendants and requested to allow them to take Radha for Medical Examination or they said they should take her when both Defendants refused to let her go and said they would see how the Police would take her. These Police officers then came and got an order from the Assistant Dist. Supdt. in charge to take her and went back accompanied by 2 witnesses and Baban Chandra Chatterjee and repeated their demand; they also sent two women to see Radha and again made the demand to take Radha for medical examination. On the 2 visits they were admitted into the courtyard while the women Radha was in a house or room opposite and after the 2 women saw Radha the Police again made the request to have her. On this Defendant Jogi promised to bring her out after dressing her and thus induced the Police to come outside to the outer verandah on which the Defendant either shut the door or had it shut and leaving the Police outside both Defendants came away to the magistrate's cutchery to complain against the proceedings of the Police & I have no doubt whatever from the evidence that the doors were shut against the Police by the Defendants or at their instigation or with their connivance. In fact the Defendants appear to have shut the doors and came away. Thus the Police were left to break open the doors which they did forcibly and to take

Radhe. I see no reason why ever to question these facts and as far as I can judge I see no reason to think that the Police were not justified in what they did Under sec. 125 of the evidence act a Police officer cannot be compelled to say whence he got information of an offence and no attempt has been made to prove the descent by Radha. The 1st witness Bonsam states the grounds of his suspicion. The medical evidence given in this case I think closely shows that Radha had a few days before the examination by the Asst. Surgeon given birth to a child, and the probability is that Radha gave birth to the child and deserted it. It appears therefore that the Police had obtained information within the meaning of section 54 U. P. C. I therefore convict Jogi Mekap & Bhikari Mekap under section 186 I. P. C. and sentence them to rigorous imprisonment for one month each and to a fine of Rs. 20 each and in default to a further term of rigorous imprisonment for 5 days each.

(Sd.) J. C. W.
Dy. Mag.

ବିଜ୍ଞାପନ

ସନ ୮୮-୯୮ ମସିହାର ନିତ୍ୟକାଳୀନ
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବଢ଼ିବ ପ୍ରତିଃ ବଜାରିଙ୍କ ଲାଗୁ
କିମ୍ବରେ ବିକିମ୍ବ ହେଉଥାଇ ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବରେ କିମ୍ବରେ
ଫର୍ମଲ ପ୍ରାଦିବମାଳକୁ ମନ୍ୟ କରିବା ଯେତେବେଳେ
ପ୍ରକ ଅଣ୍ଟରେ ୧୦% ଦେବାକୁ ହେବାକୁ

ପରିବତ୍ତା ! ପରିବତ୍ତା !

ଏହିଥାରେ ସବୁଧାଖାରଙ୍ଗକୁ ଜୁବ ଦିଲା
ଅଛି ସେ ସବୁର କଟକ ମୁଦ୍ଗା ପଢ଼ିଅଣ୍ଟ କଥା
ସାହେବଙ୍କ ହୋଠି ମୟୁ ବିଶ୍ଵାସ ନାନା ପରିଚୟ
ଫଳକାଳୀ ଦୂଷ ଓ ପହଞ୍ଚର ସାମିଦ୍ଦିମା
ଜମି ଏବଂ ପୁଅରଣୀ ଉଚିତାତି ହତୋ ହଜାରାବାଟୁ
ସେହିମାନେ ନେବାରୁ ମହା କରନ୍ତି ଏ
ଭାବୁ ଠିକାରେ ଅନସକାଳ କରିବା
ଅବଗତ ଦୋର ଆଗରେ ଲାଗି ଯାଏବୁ
ତରମର ସନ୍ଧାନ ମସିହା ।

ପାତ୍ର ମହାନ୍ତିର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୮

ପ୍ରଦୀପ କାହା

ନିଶ୍ଚରଦେଖ ସମକ୍ଷରେ ଲାଭ ମଧ୍ୟରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ସମାବ ମନ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ବେଳିର ପାଶ ସ୍ତରାଳ ସମରର ଅଧ୍ୟ-
ନାୟକଙ୍କ ପ୍ରାୟ ହେଉ କଳିଲମାର ତାଟିରଣୀ-
ରେ ସ୍ଥାନମ ଥିବାକୁ କେବେ ନଗରରୁ
ପ୍ରସ୍ତରକ କଲେ । ଅନ୍ୟ ବୌରୀର ସମାଦ
ବ୍ୟାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାୟାପାର ନାହିଁ । ରଂଗଜ ଗବ-
ର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ସୁଜାନଗର ଧନର୍ଜୟ କରିବାକ
ଦେଖୁଣ୍ଡ କରିବା ତାରଙ୍ଗ ମିଶର ଗବର୍ନ୍ଯୁ-
ମେଡିକ ପର୍ମିସର୍ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଲେଖ-
ଅଛନ୍ତି ଦେଇଲାଏବେଳିତେ ରଂଗଜ ଓ ରାଜ-
ଜ୍ୟ ସୈନ୍ୟ ସେଠାକୁ ପଠାଯିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଶୁଣନ୍ତି ପ୍ରିସକରଣ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶାରେ ତୁମନ୍ତାଗରପୁ ସେନାଦଳ ଥିଲେବୁ
ଜାନ୍ମିବୁ ନଗରରୁ ପଠାଯିବ । ରଂଗଜ
ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡର ଦିକ୍କ ଉପଦେଶମାଳ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ କଲେ ନିଶ୍ଚରଦେ-
ଖରେ ଯେବେ ଗୋକମାଳ ହୋଇଥିଲ ବିହିରୁ
କିପରି ଅବ୍ୟକ୍ତ ମଣ୍ଡ ଟେବ କିମ୍ବି ପାଇ ନାହିଁ ।
ରହୁ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାଳ କାଣ୍ଟିଯୋଗେ ସେନ୍ୟ
ସମାଜେହ କଥ କମା ନ ଦେଖାଇବାହି
କିମ୍ବି ଅଟିଲ । ପାଠକେ ଦେଖିବେ ଯେ
ନିଶ୍ଚରଦେଖ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅରଜପାଶାର ନିଃ ରିଲ୍
ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାଳ
କେବଳ ବିପରେ ମହ ପ୍ରଦରା କର ସେହି
ଦେଇରେ ପ୍ରତ୍ୟେକି ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ।

ଦୁର୍ବିଷ୍ଵର ଅଶକ୍ତାରେ ଉଚ୍ଛପୁତ୍ରେ ଅମୃତା-
କଳର ଶୈଟିଲଟ ସାହେବ କିରାଗୀଯୁ କମେଶ୍ଵର
ମାନଙ୍କପ୍ରତି ଦେଶର ଶସନାଦିର ଅବସ୍ଥା ତବନ୍ତି
କର ରପୋଠ କରିବା କାରଣ ଆଦେଶ କରି-
ଥିବା ବିଶ୍ୱ ଧାରକୁ ଜଣାଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
କମେଶ୍ଵରମାନଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ବିଶ୍ୱର ରପୋଠ-
ମାନ ପ୍ରାୟ ହେଲୁ ପରେ ଶୈଟିଲଟ ସାହେବ
ଆପଣାର ନିର୍ବାରଣ ତଳିତ ମାସ ତା ୧୯ ରୁ
ଅବରକୁ କଲିବତା ଗଜେଟରେ ଲେଖାଇଥିଲା ।
ଉକ୍ତ ନର୍କାରଣକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏଠା ସେଠା
ହୋଇ କୌଣସି ଶୁଣରେ ଲେବକୁ ବାଧିବା
ଭଲ ଶବ୍ୟ ଦାନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଜାଲାର
ମୋଟ ଫଳ ନିରକ୍ତ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହଇ ।
ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା କୌଣସିଠାରେ ପଢ଼ କାହିଁ କି
ଯହିଁରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଝ୍‌ଟିରୁ ଦାତବ୍ୟଜନକ
କାର୍ଯ୍ୟ ଥରମୁ କରିଯିବ ଏହି ଯେହିଁ ସାମାନ୍ୟ
ପ୍ରକାନଙ୍କରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ି-
ବାର ଦବିତରକୁ ଦେଖା ଯିବ ସେହିଁଠାରେ
ମଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ କିଛି ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୋଶାଇବାକୁ
ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଅମୃତାକେ ଅଗନ୍ତୁ କହୁ
ଅଛି ଯେ ଏକର୍ଷ ଦୁର୍ବିଷ୍ଵ ପଢ଼ିବାର କୌ-
ଣସି କାରଣ ନାହିଁ ମାତ୍ର କିଣିଅଥ ଲେବକୁ
ଶସନ ଦୂର୍ମଳ୍ୟ ଯୋଗୁ କିଛି କଥା ସହିବାକୁ
ପଡ଼ିବ । ତେଣା ସମ୍ଭବରେ ବିଜ୍ଞାପନରେ
ଲେଖାଅଛି ଯେ କମେଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ରପୋଠ-
(କି ଯାହା ଶୈଟିଲଟ ସାହେବଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ

ମଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବଜାଯୁ
ବାଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଡାକମାଲ୍ୟ	ଟ ୦ ୬୪	ଟ ୧୯

ପ୍ରଦାନ କର ଅଛି) ମରେ ତେଣାରେ ଶସ୍ତ୍ର
ଘୋଗେ ଏକା କୌଣସି କଷ୍ଟ ଅନୁଭୂତି ନ
ହେବ ଏମନ୍ତ ଲୁହେ ସେଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ର-
ଦେଶକୁ ବହୁଳ ପରମାଣରେ ଶସ୍ତ୍ର ଉପାନି
ହୋଇ ପାରିବ । ସମ୍ପଦ ରବିଧିଷ୍ଠଲ ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥିଲା ।

ଅମେଗାନେ ଅଛିଲୁ ହୃଦୟର ସହିତ ବଜ୍ରା
ଲାର ସମାବସ୍ଥାକାଳକରେ ପାଠ କଲୁ ଯେ
କରିବତାର ଜଣେ ସୁଶ୍ରୀର ଓ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ବାରୁ ଧ୍ୟାନଗୁଡ଼ ମିହିର ମୁରୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଏ ମଦାଶୟ ପ୍ରାଚୀନ ହିନ୍ଦୁ କଲେଜର ଜଣେ
ଲୁହୁପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଲୟର କଲେଜ
ପ୍ରାଚୀନ ସାଧାରଣ ଲେକଙ୍କପରି ସରକାରୀ ଚକର
ନ ଲେତି ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀନି ରା-
ବରେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାଦ ଏବଂ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ଦେଶହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବଦା ଯୋଗଦାନ
କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରୁ ନାନା ରୂପଜୀବୀ
ବଜାଳୀ ସମାବସ୍ଥାକାଳକରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବା
ଏବଂ ନାନା ସର୍ବର ସର୍ବପତି ସଦକାରୀ ସର୍ବପତି
ଅଥବା ସମ୍ମାଦିକ ହେବା ଏହାକର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା
ପ୍ରତିବର୍ଷିଯୁ ସର୍ବର ପ୍ରଥମ ସମ୍ମାଦିକ ଏହି
ବାଣିଜ୍ୟ ଥିଲେ । ଏକ ସମୟରେ ବଜାଳୀଯୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷିକ ସର୍ବର ଜଣେ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲେ
ଏବଂ ସେହି ସୁଯୋଗରେ ଚନ୍ଦ୍ରପାଳକ ପଶୁପତି
ଶ୍ରୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିବାରଣର ଅଳକ ଜାଗା

କରୁଳଥିଲେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କ ଦୟାଧୀନ
ପୁଲ୍ଲବର କିଷଣ ପରିଚୟ ଦେଉଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
ସେ ସଜ୍ଜବତୀ ଏମନ୍ତ ଦୟାତ୍ ଥିଲେ ସିଏଫ୍‌
ପରି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚର ବ୍ୟବହାର ହେଲେ ତାହା-
ଙ୍କ ହୃଦୟ ଅସ୍ତ୍ରୀର ହେଉଥିଲା । ବାଣୀଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ସାମ୍ନ ଏବଂ ଧାରାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେ ସବ୍ଦା ବ୍ୟକ୍ତ ଥିଲେହେଁ ସ୍ଵପ୍ନକ ପ୍ରଗଭ-
ଦ୍ୱାରା ସବସାଧାରଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କୃତି ବିଧୟରେ
ସବ୍ଦା ଯନ୍ତ୍ରବାନ୍ ଥିଲେ । ସେ ଅନେକଙ୍ଗୁଡ଼ିଏ
ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରଚିତ
'ଆଜନ୍ତ୍ରେ ଯରେ ହୁଲଳ' ନାମକ ବଜାକା
ପୁସ୍ତକ ବଢ଼ି ଚମକାଇ ଥିଲା । ମୁକୁଳରେ
ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାୟ ସତ୍ତର ବର୍ଷ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ଧାର୍ତ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ କେତେ-
ବେଳେ ଆଜସ୍ୟକୁ ଆଶ୍ୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଏପରି ଲେଖ ପ୍ରାଚୀୟରଣ୍ୟରୁ ଏବଂ ଏପରି
ଜୀବନ ଅନୁକରଣୀୟ ଥିଲା ।

ଅଛୁ ତହିଁରେ ଲେକଙ୍କର ଛିଲେମାଦ ଗାନ୍ଧି
ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱ ବା ସହାନୁଭୂତି ଥିବାର ଜଣା
ଯାଏ ନାହିଁ ଏହି ସେ ଏକାବେଳକେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରିଗରେ ରହିବାର ଅନୁଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବୋଧ
ହୁଏ । ଦଶଗା ଓ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସହିତରେ କର୍ତ୍ତା
ବ୍ୟସାଧନଗା ଓ ସନ୍ନିତିପରିୟାଣଗା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନ
ହେଲେ ବୌଣସି ଲେକକୁ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ବୋଲି
ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦର୍ଶା
କରୁଁ ଶନୀ ବରୁ କର୍ତ୍ତମାକ ପଦୋନ୍ନିତରେ
ଏକାବେଳକେ ବିଶ୍ଵେଳ ହୋଇ ନ ଯାଇ
ସହିଦାହରଣ ଦେଖାଇବାହାର ଲେକକ ମନକୁ
ଧ୍ୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିକରଣ କର ନିର୍ମିକ ସଂଶୋଧ
ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିଲ ଦେବେ ।

ଶାନ୍ତି ଗଜେସ୍ ।

ସନ ପାଦଗାମ ସାଲ ବାବହ ବଙ୍ଗପ୍ରଦେ-
ଶର ଖୁଣ୍ଡ ବିଶୁଗର ବିଶୁଧନରୁ ଜଣା ଯାଏ
ଯେ ଏହି ଦର୍ଶରେ ସାଧାରଣ ଖୁଣ୍ଡକାଷ ଟ ୩୦;
୧୦,୨୦୦ କା ଏବଂ କୋର୍ଟପେଟକାଷ ଟ ୩୦-
୭୯୯ କା ସକ୍ଷୁଦ୍ଧା ଟ ୧୫,୨୦,୨୯୯ କା

ଗର୍ବ ଜୁଲୁମାସ ତା ୨୫ ରଖେଇ ପାପକାରୀ
ଯେଉଁ ପ୍ରଦବ ଲେଖା ଅଛି ଛାକୁ ଦୟି ପରେ
ପାଠକମାନେ ଦୂରୀ ପାରିବେ । ପ୍ରଦବ କଥା
ଏହି ବୋଧ ଦେଇଅଛୁ କଣ୍ଠୁବାଳେ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ
ଲେବକର ବ୍ରା କରିବା ଦିନ ହୁଏ ଲେଖାର
ଦିନ୍ୟ ବରବାର ଅଥବା ପ୍ରଯୋଜନ କରାଇ
ନାହିଁ ପୁରୁଷ । ସାଧାରଣ ଶ୍ଵର ଦିନ୍ୟ ଅଥବା
ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । ପଳକଃ ଶ୍ଵର ଦିନ୍ୟ
ଅଥବା ହେବା ଦେଇବ ଶୌଭାଗ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ
ହୋଇ ତହୁଁର ବିପରୀତ ଅଟଇ ।

କୋର୍ଟପିତ୍ର ଶୁଣ ଅଧିକ ବନ୍ଦେ ହେଲା
ହେତୁ ମୋହଦମା ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଜୀବନ ଧାରାବା
ଦରଖାସ୍ତରେ ଅଠଥଙ୍ଗ ଶୁଣ ନିଜାବିଦାର
ବିଧି ଅଟକ । ଅଧିକ ମୋହଦମା ହେତୁ ଏବଂ
ବନ୍ଦେ ଉତ୍ସମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଏବଂ
ମୋହଦମା ବରଷା ଦିନକୁ ଏହି ହେତୁ
ତର ବ୍ୟୁତି ବ୍ୟାପକ ହେଲା କିମ୍ବା
ଏଥରୁ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ହେଲା ଯାତ୍ରାଧିକ । କିମ୍ବା
ମେଘ ଏ ପରିବେ ଯାହା ବିଶ୍ଵର କିମ୍ବା ନାହିଁ
ବନ୍ଦେ ଉତ୍ସମ ଉତ୍ସମ ଆହୁର ।

ଏବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କରିଯାଇଲୁ ଏହାରେ
ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି । ଦେଖଇ ସୌଜନ୍ୟ ଏବଂ କୃତିକାଳୀମ୍ୟ
ବୁଦ୍ଧି ମର୍ଗେ । ଏହି ଶୋଭାର ଅନ୍ତରେ
ବୁଦ୍ଧି ଦେଖାଇ କରିବା ଏହା ଜୀବନ
ପତିତିଆ ଅବସ୍ଥା, ଜୀବନର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଏବଂ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କରିବାର ସ୍ଥାନରେ ଏହା
ଏକ ଜୀମିଦାରମନେ ଜୀବି ଧ୍ୟାନ କରିବା
ଦେବା କେବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କ୍ଷାଣ କରିବା
ଲୁହା କରିବା ଏବଂ ବାଜା ପୁଣ୍ୟ କରିବା
ଧ୍ୟାନରେ ଏଥର ଦେଇ ଥିଲା କିମ୍ବା କର୍ମଧର
ଅସ୍ଵଭାବ କରିଲା କିମ୍ବା । ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ଲୁହାକ ଚୋଟି ଅବଳିତରେ ଏଥରଙ୍କ କେବା
ବାହୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଲା ଆଏ ଦେବାର
ଶ୍ରୀମଦ୍ ଲଗାଇ ହଥ ଯାଏ । ଏବା
ନଈ ବିଦେଶମାରେ ଥିଲେ ଏଥର
ଅଟଇ । ଗର୍ଭମେଣେ ଏଥର ପ୍ରକାଶ
କରୁ ଅନନ୍ତ । ମାତ୍ର ମୋହରମିଶ୍ର
ପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ନିରବାର ଏଥର
ଏଥିଥାଇ ଗର୍ଭମେଣେ ଇଷ୍ଟମ କରିବାକୁ
ମୋହରମ ଡାକିବାରମାନରେ କାହାର
ସହିତ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ କରିବା
କିମ୍ବାକୁ ପ୍ରଥମେଣେ କମିଶ୍ବୁ ଦୟା କରିବା
କମିଶ୍ବରେ ମୋହରମିଶ୍ରକୁ

ମୁକ୍ତାନ୍ତରେ ପାଠକମାନେ ଦେଉବେ ସେ
ଏ ଦେଶ ସରଚିତ ବାବୁ ଶାମୟଜ୍ଞର ଦକ୍ଷ
ସୁଲିଖ କିନ୍ତୋକ୍ତର ବୃକ୍ଷଯୁଗେଣୀରୁ ଦୃକ୍ଷୟ
ଶୈଳୀକୁ ପଦୋନ୍ତ ଲହ କରିଅଛନ୍ତି । ଶାମ୍ୟ-
ମୟନ୍ତର ବାବୁ ସେପର ଲଗେ ଦୟା ଏବଂ
ତତ୍ତ୍ଵ ସୁଲିଖ କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ସେଥିରେ ବସ
ପଦୋନ୍ତ ଲହ କରିବାରେ କୌଣସି ଦେଇଥିଲୁ
ନାହିଁ । କାହୁବରେ ସମୟରେ ସେ ସେଧର
କଢ଼ି ମୋକଦମାମନ୍ତରର ଠାଠିକଣ୍ଠା କରି
ଆନ୍ତି ପ୍ରକରଣ କରନ୍ତି ତହିଁରେ ତାଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟଦରଶକାର ବିଲକ୍ଷଣ ସହଦୟ ମନ୍ତର । ମାତ୍ର
ଦୋଷ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଅକାର ଏକାନ୍ତ ବିରାଜିତ
ଭାଜନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଭକ୍ଷକର ଲୋ-
କଙ୍କ ସହି ପୁଣ୍ୟ ସାକ୍ଷି ବିଜିତା ନିରାନ୍ତର
ଚର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବହୁବେ ଲୋକେ ସେପର ସହନ୍ୟ
ବିବରରେ ଅଧିଶାର ଗୁହାର ଜଣାଇ ଆରନ୍ତର
ଫଳଲହ ଲବହାକୁ ସମ୍ମ ହୃଥର୍ମୁଖ ସେହିପରି
ଶାନ୍ତିଭକ୍ଷକ ଅନେକାଳେବ ଅଶୀୟା ଶାସକରେ
ହିଙ୍ଗ ଆଜ ଦିନୁଙ୍ଗଭା ଲହ କରି ପାରନ୍ତି ସୁ
ହରି ହାତର ତୁରିବାଲକୁ ମରଳ ହୃଥର୍ମୁଖ
ମାତ୍ର ଶାମ ବାବୁ ଏ ବାବୁ ମାତ୍ର ଥାର ନ ହୁଅବ
ଲୋକଙ୍କର ସେପାକାର ବ୍ୟବହାର ଅମେ
ଶାକେ ଶାକିଗୋକର ଲହ ପାଠକଙ୍କ ଲଗା

କୁର ଉପରିକ କୁଟି ପାଇ ପାଇବେ ଏବଂ
କାହାର ଏ ଆମ୍ବାର ବ୍ୟବହାର ଦୃଢ଼ି ଦେବାର
କାହାର ବସ ଯାଏ ଥାରେ ।

ଲେଖକ ଶାକ୍

ହେଉଥିଲା । କେହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଟାକ୍‌ସଦିଆ ଲୁଚ
ରିହାଥିଲା ଏବଂ କେହି ଅଳର୍ଥକ ଟାକ୍‌ସ ଦେଇ
ସରେ ଦସି କାନ୍ତିଥିଲା । ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନାରେ
ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଗବର୍ନ୍ମିନେଷ୍ଣ ସମସ୍ତରରେ କହିଥୀ
ଛନ୍ତି ଯେ କେତେ ଜିଲ୍ଲାରେ ଟାକ୍‌ସ ବନୋବସ୍ତୁ
ସ୍ଵ ଉଚା ହୋଇଥିଲା ଅଥବା ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରତି
ବିପ୍ରର ଥପନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଳେକ
ଥପନ୍ତି ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଏଥର ଭୁଦାତରଙ୍ଗ
ସ୍ଵରୂପ ଗତ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଛଳିଖିଲା
କଥମାନ ଉଦ୍‌ଦିତ କଲାଂ । ଯଥା—

ବଜ୍ରଲାର ଲୋକଷଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସାର କୋଟି
ଅଥବା ୨୦ କୋଟି ଅଟଇ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ
୨୦ ହଜାର ଲୋକ ଟାକ୍ସ ଦିଆନ୍ତି ସତରାଂ ପ୍ରକି
ବଜାର ଲୋକରେ ଏକ ଜଣ ଟାକ୍ସ ଦେଉ
ଅଛି ଅପରିଏକ ଏ ଟାକ୍ସ ବ୍ୟବର ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧୁ
ନାହିଁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ୟ ପଞ୍ଚ
ରେ ଦେଖ୍ୟାଏ ଯେ ଏହି ୨୦ ହଜାର
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୨୫୭ ଜଣ ଆପରି କରି
ସ୍ଥଳେ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ ୧୮୮୧ ଲୋକର ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ବାହାଲ ରହିଲ ୨୨୨ ବନୋବସ୍ତୁ
ଭରମିମ ହେଲ ଏବଂ ୨୨୧୭ ବନୋବସ୍ତୁ
ଆଦୌ ରହିଛି ଦେଲୁ । ଯେବେ ଆପରି ମଧ୍ୟ-
ରୁ ଶତକରୀ ୪୦ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଅନ୍ୟାୟ ହେବାର
ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ଭାବା କି ଅଧିକ ହେଲ ନାହିଁ ?
ଏପର ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ଆପରି କଲେ

କାହିଁ ଏବଂ ଯାତାରେ ଅପରି ନାହିଁ ଉପରକରଣ ଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ କିପରି
ବୋଲିଯିବ ସେ ସେ ଶୁଳମାନଙ୍କରେ ଯଥାର୍ଥ
ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ? ଗଲି ବର୍ଷର ମେଟେ
ଜମା ୧୭୪୦ ୧୯୮୯ ହୋଇଥିଲ ତାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଠ ୧୭୮୫୦୯ କା ଶତ ଧରି ଖୋଲ ଦୟାରୁ
ଠ ୪୦,୭,୭୯ ଫେରାଳ ଦିଆଗଲ । ପରି
ଶେଷରେ ଠ ୧୪୧୯୧୯୯ କା ଉପର
ହୋଇ ଠ ୮୦୮୨୯ କା ବାଳି ରହିଅଛି ।
ଏ ବାଳି ଟକା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟ ହେବାର ନୁହିଲ
ବୋଲି କଥିତ କ୍ରମର । ଏପରି ଯୁକ୍ତ ବର୍ଷପରିବର୍ତ୍ତନେ
ଦୁଲନା କଲେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସନ ୧୮୨୧
୮୨ ର ନିଟ ଆୟୁ ଠ ୧୯୮୧୯୪୯ କା କିମ୍ବୁ
ସନ ୧୮୨୨୦୮ ବାଲର ନିଟ ଆୟୁ ଠ ୧୯୨୫୫-
୨୧୯୯ କା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧାବଧାର ହୋଇ
ବନୋବସ୍ତୁ କର ସଜା ଆୟୁ ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ନାହିଁ
ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ସଂକଷ୍ଟିତା ଏଥର
ହେଉ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଅଛି । ଗଭବର୍ତ୍ତ

ଫେଲ ହଲ ଦେଲ ଆମଦାନି ରପ୍ତାନ ବୁଦ୍ଧି
ଦେଲ କୈକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ହଲ ଦେବାରୁ ଅବ-
କାଣ ରଜ୍ଜୁ ବଢ଼ିଲା ମାତ୍ର ଆୟୁ ବଢ଼ିଲା ନାହିଁ
ଏବ ଏହଠାରେ ବାରିଜ୍ୟ ବିଦବସ୍ଥାୟ ଉଗା
ପଡ଼ିବାର କଞ୍ଚାଗଲ ! ଅଛିଏବ ସମସ୍ତ ପ୍ରକା-
ରରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଲାଭଦେହ ଟାଙ୍କା ଏ
ଦେଶରୁ ଉପଯୋଗୀ ନୁହଇ ଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ
ଏହାର ଅଳିଥର ଅବଳମ୍ବନ କର ମହା ଭୂମ-
ରେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି !

ଡକ୍ଟର ସମ୍ମର୍କରେ ବିଜ୍ଞାପନାରେ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ କଟକର ବନୋବସ୍ତୁ ଅଛି ନରମ
କାରଣ ମଥୋଟ ହସାବରେ ଘୁଣାରେ ପ୍ରକି ୨୮
ଜଣ ଏବଂ ବାଲେଷ୍ଟରରେ ପ୍ରକି ୮୯ ଜଣ ଏକ
ଟଙ୍କା ଟାଙ୍କା ଦେଉଥିବା ସ୍ଥଳେ କଟକରେ ପ୍ରକି
୧୦୭ ଜଣଠାରୁ ଏକ ଟଙ୍କା ଆଦ୍ୟ ଦୋଷ
ଅଛି । ଏଥାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ପଚାରୁ ବାଲେଷ୍ଟ
କର ବାଣିଜ୍ୟ ଯେବେ କଟକଠାରୁ ଅଧିକ
ଦେଲ୍ଲ ତେବେ ଏଥରେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କି ଥାଇ
ବରଂ ତଢୁଣ୍ଡରେ ଘୁଣାରେ ଟାଙ୍କା ବନୋବସ୍ତୁ
ଅଧିକ ଅଳ୍ପାୟ ହେବାର ବୋଲିପାଇ ଥାବେ

ଭାଲୁବର୍ତ୍ତ ବିଲ୍ ।

ପ୍ରାୟ ଦଶ ମାସ ହେଲା ଏ କିଛି ଭାବଗୀଥୀ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଙ୍ଗରେ ଆଗର ହେଲା ନିଜକୁ
ଭାବର ଓ ଧଂଳଣରେ ଏକ ତୁମ୍ଭକାଣ୍ଡ
ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବତେଷ୍ଠଗାନ୍ଧୀ
ଶୋଷଣାପତ୍ର ଯେଉଁ ଦିନୁ ଭାବତର ଏକ
ପ୍ରାକ୍ତରୁ ଅପର ପ୍ରାକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ଦେଖିଥୁ
ବି ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାଶକ୍ଷତ୍ରୀ
ସମାଜ ଅଧିକାର ଦେଇ ସମାଜ ଭାବରେ
ଶାସନ କରିବାର ଶୋଷଣା କରିଥାଇଁ ସେହି
ଦିନୁ ଭାବତିବାସୀ ମାତ୍ରକେ ପୁରୁକାଳିନ ନ୍ୟାୟ-
ଦଣ୍ଡର ପୁନଃବର୍ଦ୍ଧାକ ଅବଲୋକନ କରି
ପୁରୁଷବିତ ଅମୂଲ୍ୟ ବଜାରକ୍ଷିତରେ ଅନ୍ୟକରଣ
ପୁନ୍ନାର ଅଧିକତର ଉତ୍ସାହର ଚିତ୍ରରେ ସକା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ଭିତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସନ ୫୨୨
ସାଲର ଫୌଜଦାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଯେତେ-
ବେଳେ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ରୈଶିଜମାଳକ୍
ଉପରେ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇ କି ଧାରିବାର
ଶୋଷଣା ଦେଇ ଲୋକେ ସ୍ଵର୍ଗବରତ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ
ଭାବତେଷ୍ଠଗାନ୍ଧୀ ସଜମାତର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାବ୍ଦ
ସୂଚକ ବିଧରେ ଦରାଶ ଦୋଗଲେ । ଅଛି
ପରି କଥା ନାହିଁ । ଏବେ ରୈଶିଜମାଳକ୍

ସମସ୍ତର ନ ଦେଲେ ଆଉ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ନିର୍ମୟବନ୍ଧୁ ଚଳାଇ ନ ପାର ଏହି କଥା
ପ୍ରତିବିଜ୍ଞାନେକ ମୁଖରେ ଶୁଣାଗଲା । ସିଫଲ
ସର୍ବିଷ ପଶ୍ଚାତରେ ଦୃଢ଼ୀଣ୍ଠ ହୋଇ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞ
ମାନେ ଏଠାଙ୍କୁ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ
କେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ । ଦେଖିଯୁ ଲେଖେଇ
ସେହିପର ଦିଲ୍ଲୀ ପଶ୍ଚାତରେ ଦୃଢ଼ୀଣ୍ଠ ହୋଇ
ସେହିପର ନିଧିଶାଖାବରେ କାପଦ ଚଳାଇଲେ
ମାତ୍ର ଏପର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହିବାର
କାରଣ କିମ୍ବ ? ତହିଁର ନିଗୁଢ଼ ମର୍ମ ସୁରକ୍ଷା
ଇଂରାଜିମାନେ ଅପଣା ଧନ ପ୍ରାଣ ରଖା କରିବା
ଛଳନାରେ ବଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଚିହ୍ନ ସ୍ଵରୂପ
ଏବୁଧ ଗୋଟିଏ ବିଧ ଗଢାଇନେଲେ ଲୋକରେ
ଏହି କଥା ହୃଦୟଙ୍କର ହୋଇଗଲା । ଲୋକେ
ଦୁଇଶାଶି ମନରେ ବଜାହାନ୍ତର କୌଣସି ଥିଲାଗରେ
ତୁଟ୍ଟ ନ ଦିନାର କି ପ୍ରକାରେ ଏହଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଅପନୋଡ଼ର ଦେବ ଏହି ଆସାରେ କର୍ତ୍ତରେ
ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରମଶିଳ ଦେବାକୁ ଶିଖା କଲେ ।
କେବେ ଲଟାଦେବ ଭାଇର ଶାସନ କର
ସୁଖସ୍ଵଜନେ ଚାଲିଗଲେ । ଅବଶେଷରେ ମହାଶ୍ରାଦ୍ଧ
ଲର୍ଜ ରଧନ ଭାରତରେ ପଦାର୍ପଣ କର କଷ୍ଟପୂ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନେତାକୁ କର୍ତ୍ତା ଦେଖିରେ ଦଳ
ଦେଖିଯୁ କଷ୍ଟରକ ଥିବା ପ୍ରତିକରେ ଏପର
ଗୋଟିଏ ମୁଲ ବଜାନାକର ଦିରୁଦ୍ଧବାନକ
ଅବାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଜିବା ଅବାରଣୀୟ କୋଧ
କର ଇଲବଟ ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଳିତ
ମନ ୧୮୮୨ ମନ୍ଦିରାର ଦମ ଅନ୍ତର ସଂଶୋଧନ
ଧାର୍ଯ୍ୟପିଅଗର କରାଇଲେ । ଇଂରାଜି ମନ୍ଦିରରେ
ଦଳ ପତି ଗାନ୍ଧି; ସେଇଁ ମାନଙ୍କୁ ଜୟ କର
ଅପ୍ରକଟ ଭାରତ ବଳ୍ୟ ଲହ ଦୋଳାଥିଲୁ ସେହି-
ମାନେ ପୁଣି ଜେତାକ ଉପରେ କହୁଣ୍ଠ ଚଳା-
ଇବେ । କ ସେହିଜୁଗା ! ସେ ବୋର
ତଥା ଇଂଲଙ୍ଗରେ ଯାଇ ଅବରତ ପ୍ରତିମୁଦ୍ରା
ଏହି ଦଳରେ ଲର୍ଜ ରଧନଙ୍କ ସଙ୍ଗ ଦେଖିଯା
ଦାବତୁ ଲେକଳର ଅବରତ ବନ୍ଦୀ ଶ୍ରୀମଦ୍
ଦେବତାଙ୍କ । ହେଉ, ସତ ନାହିଁ, ଦେଖି
ଲେବେ ନିର୍ମୟ ଶାସନଙ୍କୁ କିଛି ଅଧିକ କଥା
ନାହିଁ ଏହି ଲର୍ଜ ରଧନ ନିର୍ମୟ ଶାସନର କ
ହୁତ ଅବାଟରେ ଯିବେ ନାହିଁ । ପାଠକେ ଅ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଲବଟ ବିଲର ପରି ଓ କିପନ୍ତ ଦଳ
କର ଯୁଦ୍ଧମାନ ଶୁଣି ଅସୁ ଅଛନ୍ତି । ପରାଂ
ଥର ପୁନର୍ବୁନ୍ତି କଥାବାରେ କିମ୍ବ ଯେମୋତ୍ତମ

କାହିଁ । ଲର୍ଡରିପନ କଲିକତାକୁ ଫେର ଥିଲେ
ଏଥର ଅବସ୍ଥା ଗୋଡ଼ାଏ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେବାର ଅମ୍ବମାଳେ ଅନୁମାଳ କର ଗୁହୁ
ବସିଥିଲୁ । ଚିତ୍ତ ମାସ ଶା ୨ ରଖ ଶୁଭବାର
ଦିନ ଭାବଜୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୋରିଲା ଓ
ସେ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟାବଳିରେ ଲଲବର୍ଟ କିଲ
ବିଷୟର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନ ଥିଲାଦେହେ ବଜଳଟପ ଦେବ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବଳ ଅରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଏ ବିଷୟରେ
ବକୁଳ କରିଥିଲେ । ତହିଁର ଶାରମର୍ମ ଏହି
ସେ “ ଲଲବର୍ଟ ବିଲର ସତନା ଦେଲ ଦିନରୁ
ଏଥର୍ଯ୍ୟକୁ ସେ କହି ନ କହି ଆକାଶ ଭୂତ
ଦେଇ ବସିବା ଓ ଘେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶୁ
ବାଶ ପ୍ରତି କିଛି ମାତ୍ର କରିବ କରିବା ମର୍ମ-
ରେ ସେ ଦୋଷାଶେଷ ଶାକ ପ୍ରତି କିଥର ପ-
କ୍ଷରୁ ହୋଇଥିଲୁ ଶାକା ନିକାନ୍ତ ଅମୂଳକ ।
କୁଳର ମାସ ଶା ୧୪ ରଖରେ ବିଶ୍ଵାସୀୟ ଘି-
ପାର୍ଟିମାନ ପ୍ରାୟ ଦେଲ ପରେ ଅଗ୍ନି ମାସ
ଶା ୧୦ ରଖରେ ସେ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସଂଶୋଧନ
କରିବା ମର୍ମର ପଢ଼ ଖୁଟ ସେକେଟରାକ
ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ ଶାକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଞ୍ଜର
ଦେଇ ଅଛି ଅଛି ତ ପାଣ୍ଡୁଲିପିକୁ ଅଲକନ୍ଦାର
ପରିଗତ କରିବା ପରେ ଉତ୍ସବ ଗର୍ବମେଳନ
ବନ୍ଦୁ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା କରିବ ଖୁଟ ସେକେଟରାକ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଅନୁଭବ ପାଲିମ୍ବାନେ
କିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମନୀମର ପ୍ରକାଶ
କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁବିଜ ରଖି
କାରିଶ ଇଂରାଜମାନେ ଅବେଦନ କରିଥିଲେ
ସେ ଅବେଦନଥିର ଶାକମର ଖୁଟ ସେନଟରାକ
ସମୀକ୍ଷାପନ୍ତ ପଠା ପାଇଥିଲା । ଉପରେକୁ ଉପ
ସଙ୍ଗେ ଏଥର ମଧ୍ୟ ଭାବର ଯାଇପାର ମିଳିବ
ଓ ସେ କହନ୍ତି ଯେଉଁ କଷ୍ଟ କରିବ କରିବ କାହାକୁ
ପ୍ରାପକ ସଜର ଅନୁଭବ ଅନୁଭବ କାହାକୁ
ପାର୍ଶ୍ଵମାନେ ବସିବାଯାଏ ପାର
ରଖିବାର କୌଣସି ଶାକର ଲାହୁ ।
ବିକାନ୍ତ ଏହି ଦେହାନ୍ତରୁ ସେ ନିମ୍ନମେତି କ
ପ୍ରାଣିରେ ଏଥର ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରକାଶ ସହ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥି
ଦେମାନ୍ଦେ ଉପରୁତ ଦେବାଯାଏ ଏଥର
କହି କରିପାର ନ ପାରେ । ବନ୍ଧୁରେ
ନିଷାତିର କମିକ୍ଟିକ ଦସ୍ତେ ଅର୍ପିତ ଦୋଷ
ନିଯମରେ ଅଭଳଗୁଣେ ପରିପାତ ହେବ
୩,୦୮୦ କେ ଦେବାଯିବେ ସେ ମନୀମର ଲାହୁ

କରୁ ଅବସାନ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏହା ସତ୍ୟ
ଅବସାନ ପ୍ରମୁଖ ଜୀବୀଏ । ଏଥୁ ଫଳ ଏହି
ଦୋଷରୁ ଯେ ଲିଙ୍ଗରୁମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି
ନେତୃତ୍ବରୁ କ୍ରୂଣେଷ ନ ହୋଇ ବରଂ କୁଣ୍ଡ
ପଦ୍ଧତରେ ଲାକ୍ଷ ଅସକା ସମବା ଦିଯା । ଯାଇ
ଦେଶ କୁରିବାରୀକର ଆଶା ଦରିଧା ଗଜା
କରିବେ ବସାର ଦିଅଗଲା !

ପାପ !
ଓଡ଼ିୟା ଗର ।
(ଦେଲିୟା ଧଳ)

ପ୍ରଦୟନ୍ତ ବଜ୍ରପାଳାଙ୍କାର ଗୋଟିଏ ସାର
ତନ୍ଦରି ପଢ଼ିଲେ, ମନରେ ଅର୍ପ୍ୟ ପାଦସର
ଯାହାର କୁଏ; ଏବ ନକର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତେଚନା
କାହା ଅନ୍ତରାପ କରୁ । ତୃତୀଳ ଧରିବ ବଜ୍ରପାଳାଙ୍କାର
ଅନେବ ନିମ୍ନରେ ଅବସ୍ଥିତ; ଏମନ୍ତ କି
ମାତ୍ରାର ଶାର ବୋଲି ଗଣନା କଲେ,
ତତ୍ତ୍ଵ ନିମ୍ନ ମାରିବ ଓ ଘାନ୍ତ । ତଥାପି
ତତ୍ତ୍ଵ ତତ୍ତ୍ଵ-ଧର-ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଯେପରି ସମା-
କରିଲେ ପଦିଶ କଲିବେ, ଅମୂଳ ରହ ବଜ୍ର-
ପାଳ-ତତ୍ତ୍ଵ ତାହାଙ୍କର ତେବେ ମନୋଦ୍ଵର
କୋର ମାରିବ କାହିଁ । ଆଜି ଏହ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଯୋଗିର ତତ୍ତ୍ଵ ସାର ଦେଖାଇଅଛି, ଯେବେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର କରିବ, ପ୍ରାତ୍ୟ ତେ-
ବ୍ୟବର କରି, ପାଦକର କର ପରିବ,
ଶିଖିବ- ପାଠକ ! ଆପଣ ନିଷ୍ଠିତ

ବଳବଜ୍ଞ ହେଲା । ଶୋରଧା ସଲଗୁ କୂଆଗଡ଼ା,
ଖୁପଡ଼ା, ବାବୀ, ତୋନେପଡ଼ା ପ୍ରଦୂର ରାଜ୍ୟ-
ମାନ କୟନ୍ତିଥରେ ନାହିଁ ହେଲା । ମଧ୍ୟ
ଭକ୍ତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୋଷମାଳ ପ୍ରାମମାଳ
ପ୍ରାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି ସମୟରେ
ବାଙ୍ମୀର ଦଶା ବିପର ହୋଇଥିଲେ ତାହା ନିମ୍ନେ
ଯତ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିବୃତ ହେଲା ।

ଏହି ସମୟରେ ଶାରବନ୍ଧନ ମଧୁଷୂଳ ଧଳ
ବାଜୀର ରମାକର୍ତ୍ତା । ସେ ସ୍ମାଟ ସହ୍ୟ
ରମଚନ୍ଦ୍ରଦେବଙ୍କ ଏତାତୁମ ଅବଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବାଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଭ୍ରତ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ । ରମଚନ୍ଦ୍ର ସୁଦର ଆପ୍ଣେଜନ ନ କର
କୌଣସିକମେ ମନୋବାନ୍ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
ଉଦ୍‌ଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ । ଲୋହ ! ତୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ
କେତେ ନାତପ୍ରକୃତିରେ ରମଚନ୍ଦ୍ର
ତନ୍ମନନା, ସାହସୀ ମଧୁରଷ୍ଵଳୀ ବଧ କରିବାକୁ
ଦୂର ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଗଢ଼ୀ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ
ମଧୁରଷ୍ଠ ଧଳ ସଦଳେ ମହୋତ୍ସବରେ ରଣ କ-
ପାଇଁ ଯେତାପେନ୍ଦ୍ରା ତୁ ୧୦୦ାରେ ପେତା ଫେନ୍
ଅଛନ୍ତି, ଅନ୍ତର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଖେଳାଥିଲା, ବ୍ରହ୍ମ-
ମନ୍ଦିରର ଅଶୀବାଦ ଧୂନରେ ଗରନ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଉଥାଇ, ଉତ୍ସବସରରେ ରମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ
ପ୍ରେରଣ ନିଷ୍ଠ ରମନା ଦୂରମାନେ ତ୍ରାଣିତା ଦେ-
ଇବେ ଅବି ପେତା ଦେବା ପରିବରେ କିମ୍ବ
କୁରକାହାପାଦ ଶାରବନ୍ଧନର ଜୀବନରେ ପ୍ରାପନ
ଦେଶରୁ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିର କଲେ । ଏତାତୁମ ଅବଦ୍ୟକ
ଦୟକନବ କାପାର ଦର୍ଶନ କରି ସମସ୍ତେ ହତ-
କ୍ଳାନ ଦେବେ । ଯାହା ହେଉ ଦାର୍ଢିକୁ ମଧୁ
ମଧୁରଷ୍ଵଳର ଅନୁଗମୀ ହେବାକୁ ଦେଲା ଏବଂ
ଦୂରବେଶୀ ଅଳ୍ପ ଦୂରମାନେ କପଟତା ପ୍ରଭବରୁ
ଦୂରିଲାହ କରି ଶୁଭ ସାହ ଦେବା ନମେତା
କୋରଧାରିମଙ୍ଗେ ପ୍ରଭାବମନ କଲେ ।

ନମ୍ବର୍୪

ସାପାଦ୍ଧିକ ସଂବାଦ ।

ଜଟ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ମଧ୍ୟ ଘରରେ ଏ ନଗରରେ ତୁଳିକ ଶୀ
ହୁଣ୍ଡାଟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ବେଳେ ସଙ୍ଗେ ଦୂର, ପର୍ବତୀରେ
ପ୍ରହୃଦୀ ବଢ଼ି ଅଛି । ମୋରପାଇର ସମ୍ମାନକୁ ମନୋର
ବନ୍ଦର ବନ୍ଦର ଅବସ୍ଥା କଣା ଯାଏ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କମିଶ୍ଲ ମାହେବଳ ପରେନଳ ଟିକ୍ଟିଙ୍କ ଗାଁ
ଜମ୍ବୁମେହଳ ବସ୍ତି କବ ମନ୍ଦିରର ବନ୍ଦବତୀରୁଙ୍ଗେ
ଯାହା ବଲେ । ପ୍ରଥମ ଦେଖି ସେଠାରୁ ଏହି ପରେନଳ
ହିବେ ।

ଏଠା ରେବନସ୍ତା କଲେକ କିଳମାସ ତା ୨୨ ରଖ-
ିଥିବ କହ ହୋଇଅଛି । ଅଗାମୀ ଜନୋବନୀାସ ତା ୨୫
ଦିଶରେ ଖୋଲିବ । ନିର୍ମିଲ ସ୍କୁଲ ମଧ୍ୟ ଏହିମାସ ତା ୨୯
ଦିଶରୁ କହ ହୋଇଅଛି । ଅଗାମୀ ଜନୋବନୀାସ ତା ୨୨
ଦିଶରେ ଖୋଲିବ ।

ଅସମମାନକର କମିଶ୍ଵର ମାହେଳ କଲାବତୀରୁ ଏକାବେଳେ ବେଳେ ପଥର ଦିଲା କରି ଆଖି ମେହାତ୍ତୁ ଗସ୍ତ କରି ଅଣିବେ । ଆଗାମୀ ଜନୋଧୀ ମାସ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ମାହେଳ ପ୍ରକାଶିତ କେନ୍ଦ୍ରସଂଗ୍ରହାଳୀରେ ପଢ଼ାଇବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ।

ମୟୁରଭକ୍ତିର ମେନୋଇର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କାଳର ସ୍ଥାନେକ
କର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରୁ କର ଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରୁ ଉଷ୍ଣର ଗଡ଼ମୁଖାମରୁ
ହେଉ ଆସିଲେ କହେଥିମାସ ଶେଷ ସହିକ ସେଠୀର
ବାଗାଳର ବଚା ପଡ଼ି ଦା କାରାଗ ଏଠାରୁ ଆସିବାର ହିନ୍ଦି
ହୋଇ ଅଛି ।

ଏହି ସ୍ଥୋଳମାରବନ ଉଦୟକୁରର ମହାବାଜି ଧୂର୍ମା
ଲ କାହାକ ସୁରକେ ପଢ଼ିଥ ଥିବ । ମହାବକା ପୋକା,
ତା ତନିବିଶ ଅବକାହତ କର ମୁରୁବାବନକ କିମବତା
କୁଥାଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗମନ କରେ ।
ହାବକା ଉଚ୍ଚ କାହାକରେ ଅବେଳା ଯାତି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରେ
ଶାନର ପ୍ରାୟ ଅଥବାଂଶ ପ୍ରାଣର । ଅନ୍ୟ ମହାବକାକର
କାହାକରେ କରି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବ
ପୂର୍ବ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାଳେ ଏକ ମହାବଜାଗତାରୁ ଅକୁମନି
ହେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ଶେଷକ ଯିବା ମଧ୍ୟରେ ତେବେଳ
ପ୍ରାଚୀବାହର ହେତୁ ପ୍ରାଚି ଓ ଅନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ତନିବିଶ
କୁର୍ରିତବାହର ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ବାହର ଅନ୍ୟ କେହି ଗଲେ
ନାହିଁ । ଏହି ବର୍ତ୍ତ ସୁଧାରେ ମୁକ୍ତ ଏଶ୍ୱାକର ଅମ୍ବଗମାରେ
ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବର୍ତ୍ତରୁ ପୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏହା ଅଭିନ୍ନ
ଏହି ଏହି ଅଛି ।

କାଶ—ପ୍ରସମଜଳ କାଶ ହେଲେ ତିନିଦିନ ପରିଶ୍ରମ
କା କାଶରେଇ ଗୁର୍ବି (ଧୂ ପର ସବୁ) କଥା ମନ୍ତ୍ରକାର କିମ୍ବା ଉଚିତରେ ଉଚିତରେ ଲାଗାଇଲେ ତିନି ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ
ଅସମ ହୋଇ ସାଏ ।

ପିଲାଇବାକାରକ—ପେର ସବୁ ଆଦି ତ୍ରିଖଳେ
ପରି ଉପରେ ପାଇଁ ପାଇଁ ତାହା ସଙ୍ଗେ କହିଛି କର୍ତ୍ତର
ଲାଭରେ ମିସ୍ତ ଅର ସେ ସବୁ ତ୍ରିଖଳ କହିଛନ୍ତି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହାହଁ ।

କୁମାର—ଏହି ଛଟି ସମ୍ବଲପତ୍ର ରସରେ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚାର ପ୍ରେବନ କଲେ ଫେରିଦିନର କୁମାର ଗୀତ ଥାଏ ।

କର୍ମମେଳନ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାମେ ସହଯୋଗ କଲା କରିବା
ପାଇଁ ଅମାରୀ କରୋପ ମାତ୍ର ତା ୧୫ ବର୍ଷାରୁ
ଏହା କାହା ପରିବ ଯେବେଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦସ୍ତଖତ ହେଲା
ଅଛି । ସୁରେ କୁଣ୍ଡଳଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକମାନ୍ଦିତ ଥାଏ
ଏହା କାହାର ସମୟରେ ସମ୍ଭବ ହେବା ।

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
— କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ବରତ୍ତିମାନ୍ତ୍ର ସରଳମାନ ପଥକୁଣ୍ଡେ । ଅଂମାଦଳ କଲ
ଅଟେ ଓ ତହୁଁ ର ସରଗାଇ ଦେଖ କି ଯାହା କରିବ ସମ୍ମାନ
ମାନ ଧାରଣ କରିବି କିମ୍ବା କରିବି କିମ୍ବା କରିବି । ଏହା
କିମ୍ବା ହିତୁ ମୁଦ୍ରକମାନଙ୍କର ଶାଖାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା
ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା

ବେଳକେ ଦୁଆନିଦି ପଣରୁ ଅଟବହୁତ ଜାମକ କଣେ
ଆହେବ ଲଳକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷ୍ଟ କଲରୁ ମୁକ୍ତାର ହୃଦ
ଦୟାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥିବା । ସେଠାରେ ସେ କହି
ଅଛି ଯେ “ବରତଗାସିଙ୍କ ଅତି ବାରବାନରେ ପିତା,
ମାତାଙ୍କ ୧୦ବାରଗା ବନ୍ଦାରେ ଦିଶା ଦିଅଯାଏ । ଏଥୁ ସେ
କିମ୍ବାମାଜେ ପୂର୍ବିକସ୍ୱ ହେଲେ କି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ
ନିଥି କହିବାରୁ ଗରି ହେବେ ? ଉଦ୍‌ମନ୍ଦ ଧର୍ମ ଜାଗା
କରିବ ଓ ଅନ୍ତର ସମ୍ମାନ ଓ ଚାହିଁରେ ଆ ଜାଗିବ ପ୍ରତି
କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁଟୀ ଦେଖାଇବାର ଶିକ୍ଷା ଦିଅଯାଇ
ବାହି । ଏ ସମ୍ବୂଦ୍ଧତା ବିଦୟମାନରେ ବନ୍ଦିମେଳେ ଘେଇଁ
ପାଠ କି ୨୨ ଟଙ୍କର ଅନ୍ୟମାନକ କଢ଼ିପାଏସି ଥିଲେ
ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଇତମ ତାଲାଦବାର କର
ଦେଖାରୁ ଯାହାହାହି ” । — ଗାନ୍ଧି ଏ ଦୁଇମାତର
ଦିନେ ପଥ୍ୟାର ଓ ବରଳ ତାହା ହୁଏ ପାଇଲେତା ?
କରେଁ ଲୁଙ୍କବ ସୁମି ଏହେ ନାହିଁ ସେ ଏହି ସହିକ ଅକା
ର୍ଯ୍ୟ ପର କୁଣ୍ଡଳବ ହୁଇଲା ! ଦାରୁଶ୍ରାଵୀ ଓ ଏବେ ସହି
କରି ହେବ କବିତାକୁ ବ୍ୟାପ ହୋଇଥିଲା ?

କିମ୍ବା ବାରାର ଯେଇଁ ଦେବ ତୁସି ଅନେବ କାଳ
ମହିନାର କଲ୍ପନାର ମାହାର କଟଗାହାରେ ତାକିବାକିଶ୍ଚାର
ମୂର୍ଖ ଦୋଷକାର ପ୍ରସାଦ ଅବିକୃତ । ଏ ମହିନେ ଅଧେଶ
ପ୍ରକାଶିତ ଦେବ ବିହାର ଜଗତ ବିଜୟକ ହୋଇ ସମ୍ଭବ
ଏହି ଅବଶେଷରେ କୁଳାଳାରେ ବାନିବାରେ ଜୀବନ
ହୁଏ ଗୋଟିଏ ତିବି ବିଜୟକ ପ୍ରସାଦ ବିଜୟର ଅବିକୃତ
ହେବେ ତ ସେ କର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱାରିକି ହୋଇଥିବ ଏହାର
ଅଛି ରୁଫେ ।

କିମ୍ବୁକର ନହାଇଲା ତତ୍ତଵ ମାପ ତା ୧୭ ଦିନରେ
ଏବନାରୁ ସଂକଳନାର୍ଥୀଙ୍କୁରେ ସତା କଲେ । ମାଟିରେ
୩ ମଠରେ ଅର୍ପଣାକ ଦରଖତକବ ।

ବିଜ୍ଞାନ ରଚନା

ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ହାଟ ଦେଖାଇ କାହିଁ ପ୍ରାଣବସ୍ତ୍ର ବସି
ମୋହର ହୁଏ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ପୁନର ବ୍ୟାହ୍ କଲେବ୍ରତ କମ୍ ମାହେକ ବଦିମାତ୍ର
୧୨ ଦିନଠାରୁ ଅଜ୍ଞ ଅଯୋଗ ପର୍ବତ ଦ୍ଵିତୀୟାଶ୍ରେଣୀରେ
ଏ ଦିବବାର ଅଥବା ପ୍ରସ୍ତୁ ହେଲେ ।

କାନ୍ତି ସହାଯ ଦାର କରୁ ଅବସର ପ୍ରତିଧି କରିବାକୁ
କଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର ସୁଲକ୍ଷଣାକାଳ ବାହୁଦ୍ଵାମଦୂତଙ୍କ
କିଛି କହେସକ ମାର କା । ବିଶବ୍ରାନ୍ତ ବିଜୟପ୍ରେ-
ପଥଗୋଦକ ରଖ ବିଜେ ।

ବିହୁର କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ମହୋତସୁବ ଅଳ୍ପମତି
ଦୀର୍ଘ ପାଠ ସାହେବ ବ୍ୟାକ ବିଜୁଲାପାତ୍ର ଦେଇ
ବିଜୁ ବ୍ୟାକାପକ ସମ୍ପଦ ସମ୍ପଦ ଶ୍ରୀପଦ ପରିଚାଯିତା ।

ପ୍ରେଜନ ସାହେବଙ୍କ ଶାରକରେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କ
କଟକ ମେଲିନୀପାଇଛିର ସହକାର ସମ୍ପଦ ଉତ୍ତରା ଦେଇ
ମର ବନିଦ୍ୱାରାମାନ୍ଦ କିବାଚନ୍ଦ୍ର ପେଟ ମର୍ଦ ସାଠେଠ
ମନ୍ତ୍ର ବିକାରେ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ମରାମତି ନିନିତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ
ଦାୟୀ କୋହୁଁ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରପାଦିକା ସମ୍ମାନକ ମହାଶ୍ରୀ

ମାନ୍ୟବରେଣ୍ଟ ।

ଏହି ମାତ୍ର ତା ଏ କିମ୍ବା ପଢ଼ିବାରେ ଖୋ—
ରଥା ସୁଲରେ ପଶୁଗା କାଳରେ ପ୍ରଦୟନ୍ତିର
ଯୌଗ ବିଷୟରେ ଗଚ ଥକୁ ବର ମାତ୍ର ଲଖିଛି
ଅମ୍ବ ପତର ପ୍ରକାଶରେ “କତାଖୋର”
ମହାଶୟନ୍ଧର ଯେଉଁ ପଦ ପ୍ରକାଶ ମୋରଅଛି
ଯାମା ପଠ କର ହାତ୍ସଂମେରଣ କର ପାଇଲୁ
ନାହିଁ । ବୋଧନ୍ତୁ ଏ “କତାଖୋର” ମହାଶୟ
ବଢ଼ ଉପିକ ଲେବ । ଏଣୁ ଦୂରାକ୍ଷଣା ରୁଷ-
ଆଳ ବଥାରେ ଯାକର ଏହା ଜରୁବ ବେ-
ବାକୁ ମନ ବଳନ । ଅବେଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେବୁଅଛୁ
କି ଆପଣ ତେବେବଳ ମାତ୍ର କରିବେ ଆଜି
“କତାଖୋର” ମହାଶୟ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପର-
ଦ୍ୟାସ ମଣି ମନରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିବେ କାହାଁ ।
ପ୍ରଥମରଙ୍ଗ “କତାଖୋର” ମହାଶୟ ଆପଣାର
ନାମକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରିଅଛନ୍ତି । କତା ସେ ଖାଦ୍ୟ
ଏହି “କତାଖୋର” । ଧୂଣି କତା ଶବ୍ଦ ଦଶେ-
ପଶ ଏହା ପରେ ଭାସୁଦୀ, ଗଞ୍ଜର ଲିଙ୍ଗାଦ
କିଶୋରପଦ ଦିଦିହାର ନ କଲେ ଅର୍ଥବୋ-
ଧଗମ୍ୟ ଦୁଆର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶରେ ସେ
କତାଖୋର ନ ଆଜି ମିଠାଖୋର ଅଟନ୍ତି ।

କାରଣ ବି ଗାନ୍ଧିର ପଥରେ ଭାବୀଳ ପଥାର
କରିଅନ୍ତରୁ ଗାବା ମିଠା ନ ହେଲେ କିନ୍ତାକୁ
ବଦପି ଜାତ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ସେ ଅମୂଳ
ଚିତ୍ତକୁ ନାହିଁ ଅଥବା ପଦମାଦିଷୟରେ ଅମୂଳ
ସାର୍ଥ ସବାର ନିଷ୍ଠ୍ୟ କର ବିଶିଷ୍ଟକୁ
ଅମୂଳ ମୋଟପଟ ସେ ସେବେର ପାଇଅନ୍ତରୁ
କାହାର କିନ୍ତା ଆଜି ଅଛି କୁଳୀ ଦେଉଥିବା
ବେଳର ଜୀବନ ନୁହଇ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୋ
ଟିକ୍କାକର ସମୟରେ ଦେଖା ନାହିଁ ସୁବା
ବିନା ମିଠାରେ ବି ଦେଖୋ ଟିକ୍କାକ ନୁହଇ ।

ପରତ୍ତ ଏବର୍ ଧର୍ମଜୀରେ ଅମ୍ବର ଶୁଠେଲାଦ
ନ ହେଉ ପଛକେ କତେ ଖୋର ମହାପୟୁଜର
ବୋକଥିବ ? ଏବର୍ ଧର୍ମଜୀ କାଳରେ ଅନ୍ୟା
ପ୍ରସାଦ ଲାଖଲେହେ ପ୍ରଥମ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସୂଚ
ହିଁ । ଅପରାଧର ମୁଲ ଶିଶୁକମାଳକୁ ମୁଲ
କଟାଯାଇ ପଥ ସାଥେଥିଲ । ଜୀବରେ ହେତୁ
କଥା ଆଜିବା ନ ଆରୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇବା ଅଭିଷ୍ଵାସ ଅନ୍ୟା
ହୋଇଥାଇ ବି ନା ଜହା ଅଧି ବିବେତନା
ବିବିନ୍ଦୁ । ତହୁଁ ଶିଶୁକମାଳେ ଦୟାବାତରେ
କଟାଯାଇବାକୁ ପରି ମୁଖ ଲକ୍ଷାଇବାକୁ ଲାଗିରେ
ମୁଲ ବାରେ ଶ୍ରାବନ୍ଧବୁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଗଢ଼
ମନେ ବରି କରିବେ ଏପାଇଁ ବୈଧାତ ଦେଇଁ
ଥିଲେ କହିବେବ ଶିଶୁକଳ ଦେଇଁ ଯେ
ବେମାଳେ ଏଥିରେ କରି କରିବ ହୋଇଥିଲେ
ଏମନ୍ତ କି କ୍ରପରସ୍ତ କରିବାଯାଇବ ନିତି
ଅବେଦନ ବରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନେଖାର କାହିଁ
ଥିଲା ପୁଣି ସେ କଥ କ୍ରପର ଅଗୋଧିବିନ୍ଦୁମାର
ହୋଇଗଲ । ମହାପ୍ରୟୁ । ସମ୍ବର୍ତ୍ତ ଶିଶୁକମାଳକ
ଏଥିଥିରେ କାହିଁବ ଧର୍ମଜୀ କେବଳ କରି
ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ କଥ ଯାଇୟାଇ ବ ବନ୍ଦ
ବା କାହିଁବ ପତି ଦିଅ ଗଲା ? ମେଘରେ ସେ
ମାଳେ ବରତ୍ତ ବା କାହିଁବ ହୋଇଥିଲେ ? ଅନ୍ତରେ
ଧର୍ମଜୀ ଧୂଲେ ଦ୍ଵିତୀୟପେ ପଞ୍ଚମ ନମ୍ବର
ହେଲେ କବି ବି ? ସେବେ କି ପ୍ରଭୁଙ୍କରେ
କିଛିରେ ହେତୁ ଗୋଟିମାଳ ଆବି (ଏପରି ଗୋଟିମାଳ
ହେବେ ଗାହା ସଂଶୋଧନ ଗାହରେ ଗୋଟିମାଳକ
ବାଲକ ଗୁରୁବିର ପ୍ରସାଦ କମାଳ କମାଳ
ଏହାକି ବଜାଖୋଇବିବ ମୋଟ ଦୂରିରେ
ବେଶ କରୁ ଗାହ ? “ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପ୍ରକର କି
କିମାନ୍ତ ଅର୍ପଣାର ଏତ କମାଳର କରିବୁ
ବଳକୁ ବି କନିବିବରେ ବିଜଳା ହୋଇ କାହିଁ

